

Foredraget om Nordkorea løfter en lille flig af tæppet for dette underlige land. Et ufrivilligt komisk kig ind i en verden af kommunistiske betonstatuer, og deprimerende fattigdom.

Nordkorea er et absurd koldkrigsmuseum, og vi forsøger at få svar på nogle af underlighederne: Hvorfor plukker alle børnene græsfrø? Hvorfor må der ikke være regnorme i jorden ved Kim Il-Sungs fødehjem? Hvorfor må man ikke tage billeder af en skraldespand? Hvorfor er Nordkoreas år 0 i 1912? Hvorfor, hvorfor dit og hvorfor dat?

Claus Qvist Jessen er født 1960 og uddannet kemiingeniør og PhD med speciale i elektrokemi, korrosion og rustfrit stål. På rejsefronten hyperaktiv som grænsesøgende globetrotter og har siden 80'erne sat sine fodspor i mere end 170 lande over seks kontinenter.

CQJ er ivrig eventyrer, skribent, fotograf, tegner, musiker og foredragsholder og har leveret artikler, billeder, tegninger og andet stof til talrige danske og udenlandske aviser, blade og andre medier, lige fra Politiken, Jyllandsposten og MetroXpres, fiskeblade i syv-otte lande og den meget roste guidebog "Backpacker" til British Museum og National Geographic Channel.

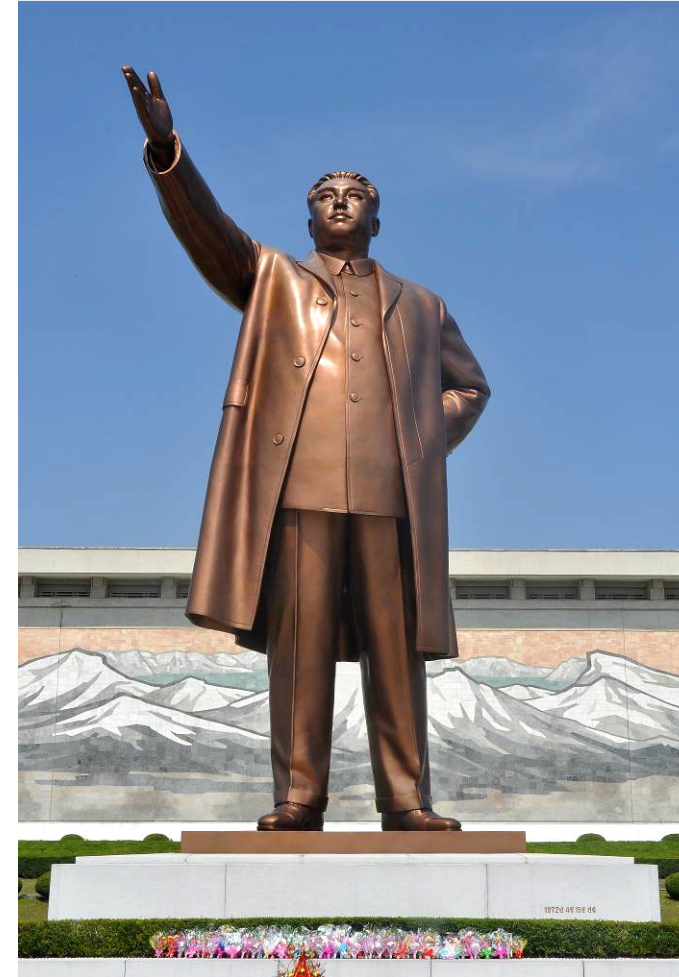
CQJ har været medlem af *De Berejstes Klub* siden starten i 1996 og er modtager af flere æresbevisninger: fx "bedste rejseforedrag" (hidtil eneste modtager!) og i 2000 den allerførste modtager af *Folkersenprisen*, klubbens fornemste ære, der uddeles for særligt eventyrligt og grænsesøgende rejseliv.

Claus Qvist Jessen

Pindebakken 6, Addit; 8740 Brædstrup

Tlf.: 21 26 82 02

www.CQJ.dk / clausqvist@gmail.com

Nordkorea

verdens underligste land

v. Claus Qvist Jessen
www.CQJ.dk

“Den Demokratiske Folkerepublik Korea”, bedre kendt som **Nordkorea**, er og bliver det underligste land i verden. Lige siden uafhængigheden i kølvandet på Anden Verdenskrig har Nordkorea været sin egen og på alle planer gået imod strømmen. Mens alle andre lande har fokuseret på stigende kontakt med omverdenen, har Nordkoreas propagandastyre lukket sig inde i sin egen, isolerede osteklokke, hvor virkeligheden er aflyst til fordel for et helt specielt univers af selvskabte umuligheder.

Nordkorea er en unik tidslomme fyldt med alle kommunismens ypperste rædsler, et museum over et system, der er kollapsede i hele resten af verden, og som i Nordkorea kun holder sig oppe, fordi Kina ikke kan få sig selv til at lukke for kassen. Nordkorea er bare et utroligt sted. Landet ligner ikke noget andet sted i verden, og man forlader det ikke upåvirket.

Allerede hovedstaden Pyongyang, en underligt tom og meget steril by. Efter sigende skulle der være 3,2 mio. indbyggere, men hvor der alligevel er helt tomt. Gaderne er næsten øde, trafikken ikke-eksisterende, og der er ingen forretninger. Til gengæld rummer byen en syndflod af beton-kommunistiske statuer til glorificering af egen defekt storhed.

Et obligatorisk stop for alle (meget få!) besøgende er Mansu Hill, hvor man bukker pænt for den enorme bronzestatue af landets landsfader og præsident, Kim Il-Sung. At han har været død siden juli 1994, synes ikke at genere landet. Nordkorea er derfor det eneste land i verden, hvor præsidenten har været død i årevis, og hvor der aldrig vil blive udpeget en ny.

Fra Pyongyang går turen sydpå til Kaesong, grænsebyen Panmunjeom og den “demilitariserede zone” (DMZ), legepladsen for Nordkoreas hær, verdens fjerdestørste. Korea er en region, hvor missilerne ofte flyver lidt tæt i sydlig retning.

Nordpå besøger vi skovområdet ved Myo-Hyang-San, et 1200-tals kloster og Kim’ernes enorme paladser af “gaver” fra verden, inden vi slutter af ved Nampo, den enorme Taedong-dæmning og en slags børnehaven, hvor alle ungerne nærmest fra fødslen gennemhegles den korrekte ideologi.